

Zmierenie s Milkou

Začala som uvažovať o svojom duchovnom živote. Všimla som si, že ľudia okolo mňa sa modlia zbožne a ja nie. Raz pri spovedi som povedala Pánu Ježišovi: „Som málo nábožná.“ Dostala som odpoveď: „Viac sa modli, častejšie choď do kostola a čítaj náboženskú literatúru.“ Odvtedy to robím. Modlím sa viac, do kostola chodím každý deň, pristupujem k sviatosti zmierenia, k svätému prijímaniu a čítam náboženskú literatúru. V duchovnom živote sa to zlepšilo. Raz večer, keď som sa mod-

lila večernú modlitbu, prišla mi na rozum Milka, s ktorou som sa kedysi pohádala, ja som na ňu aj zabudla. Bývala v inej dedine. Pretože chcem už čisto žiť, podľa Božích prikázaní, prosila som Boha, aby mi pomohol stretnúť sa s Milkou a zmieriť sa s ňou. Boh vypočul moju prosbu. O niekoľko dní som bola na nákupe v malom mestečku. Cestou späť, keď som sa vracala autobusom domov, nastúpila do autobusu Milka. Sadla si do lavice pred mňa. Ku nej sa posadil jeden pán, ktorý o chvíľu vystupoval. Pre mňa nastala tá pravá chvíľa. Prihovorila som sa Milke. Správala sa na začiatku podráždene, ale postupne jej hlas mäkol a ukludnila sa.

Keď som vystupovala, boli sme zmierené a jemným a láskavým pozdravom sme sa rozlúčili. Ako málo stačí, aby sme žili v priateľstve. Boh nám vždy pomôže, keď ho prosíme, ale nikdy sa nevnučuje, lebo máme slobodnú vôľu.

K.

Drahí bratia a sestry! Prosíme Vás o svedectvá o tom, ako Pán Ježiš pôsobí vo vašich životoch, ktoré by boli povzbudením pre iných. Zo srdca ďakujeme!

Vaša redakcia

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá: 1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlia sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

- bývalý Západoslovenský kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
- bývalý Stredoslovenský kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
- bývalý Východoslovenský kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10–dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa lósom určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10–dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina) Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcom i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodlujte Slovensko!“ Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

Pokiaľ tu boli citované privátne zjavenia, ktoré ešte neboli schválené Cirkvou, konečný úsudok o nich ponechávame učiteľskému úradu Cirkvi.
Toto číslo MZ vyšlo ako príloha časopisu NOVÁ ZVEŠŤ 2000.

163
1. 7. 2011

Modlitbový zápas

ROK 2011

„Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi ! “
Iz 62, 6 - 7

POKUŠENIA NA CESTE SVÄTOSTI -
CESTE PÚŠŤOU (POĎĽA 1KOR 10,7-10) - 7. ČASŤ

4) Zhrnutie

„Skúška, ktorá na vás dolieha, je iba ľudská. A Boh je verný. On vás nedovolí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať.“ / 1Kor 10,13/

Pokiaľ sa človek k chmúram správne postaví a vytrvá vo viere, dokiaľ ich nezaženie, získa tým veľké milosti. Je to bytostná obeť seba samého, zrieknutie sa svojho /aj keď negatívneho/ bohatstva. Niekedy dá Boh ihneď zakúsiť pokoj a radosť. Inokedy sa musí človek znova a znova odovzdávať do Božích rúk, pretože city a rozum sa doposiaľ búria. Ale nakoniec to Boh vždy odníme, pretože nás neskúša nad naše sily.

Boh dáva svetlo, takže človek poznáva pravdivo nielen svoju biedu a slabosť, ale aj Božiu moc a lásku, takže sa s dôverou vrhá do Božej náruče a prenecháva všetko Bohu. V týchto chvíľach

človek jasne rozlišuje, čoho sa má v duchovnom živote vyvarovať a o čo sa má usilovať. Ale aj tak sme nepoučiteľní, lebo keď sa nám trochu uľaví, hneď na všetko zabudneme a opakujeme tvrdohlavo tie isté chyby. A napriek tomu to nie je zbytočné. Pretože Boh nás nehodnotí za to, čo na zemi dosiahneme, ale za to, či sme Mu dokázali byť verní napriek všetkým tým pádom, dôverovať Mu a ísť za Ním.

„Pane, kto smie prejsť?“ pýtal sa sv. Anton, keď videl cestu plnú pascí. „Len človek pokorný!“ znela odpoveď.

Pokorný človek je učenlivý. Pokorný padne a zasa vstane, pyšný zostane ležať v malomyselnosti a zúfalstve, alebo sa s hnevom vracia do Egypta.

5) Za všetko Bohu ďakujte
Máš vo zvyku Bohu ďakovať len za to, čo sa ti páči? Nezvykol si si možno trochu reptať, keď veci nejdú tak, ako by si si želal?

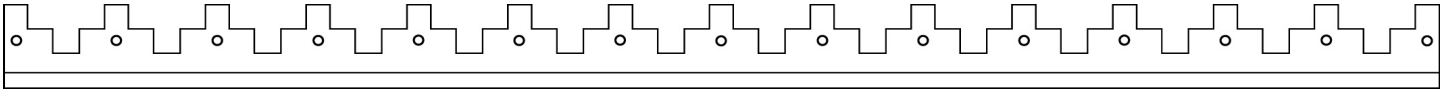
Vyznanie M.C: ...“Dlhé roky

som si pyšne hovoril, že len zriedka si na niečo posťažujem, to znamená, málokedy som si sťažoval nahlas. Naučil som sa usmievavej fasáde, ale vo vnútri som si zvykol búriť sa. Pokiaľ som nepoznal, že sa tým previňujem, nič sa nezmenilo.

Myslel som si, že sťažnosti, ktoré vznášam, sú úplne oprávnené. Brblal som, keď som sa dosť nevyspal a ráno nevyspatý musel vstávať. Ticho som sa durdil, keď niekto iný z rodiny obsadil kúpeľňu, alebo tam nechal neporiadok. Hnevalo ma rovnako, že musím v zhone hľtať raňajky. Nepáčilo sa mi, keď v službe nešlo všetko ako po masle, hnevalo ma, že sa ľudia nesprávajú tak, ako by som si prial. Hnevali ma účty a aj to, keď mi nechcelo naskočiť auto. Hnevalo ma, že musím pracovať nadčas, durdil som sa, keď som sa nedostal včas do postele. No a ráno to išlo zasa od začiatku.

Keď mi Duch Svätý konečne pripomenul, čo hovorí Biblia o vzdávaní vďaky /chválení/ za všetko, začal som postupne poznávať, že som dlhé roky konal úplne opačne bez toho, že by som na to pomyslel.

Prvý krok na ceste k náprave bol, že som si priznal, že som

„reptákom” zo zvyku.“

Všetci ľahko podliehame pokuŕeniu reptaf na vŕelijaké maličkosti a ani si neuvedomujeme, čo pritom robíme. Ale reptanie je najväčŕim protikladom dobrorečenia. Nariekanie je opakom vďakyvzdávania. Nariekanie je opakom dôvery.

Keď nariekame a reptáme, vznášame tým vlastne žalobu proti Pánu Bohu, ktorý podľa našej mienky tieto drobnosti všedného dňa tak nedobre riadi. Keď sa však stane, že vďakyvzdanie bude našim vnútorným postojom, začne v našich životoch pôsobiť Božia moc. Reptanie a nariekanie naopak Božiu moc blokuje.

Sami seba nemôžeme premeniť. Vlastnou silou sa nemôžeme premeniť z nedôverčivých, nevďačných „reptákov” v radostné, vďačné a dôverujúce Božie deti. Ale čo môžeme, je rozhodnúť sa, že už nechceme reptaf, ale miesto toho ďakovať a chváliť. Potom Božia moc v nás spôsobí premenu. Potrebné je len jedno: mať ustavične upretý pohľad na Ježiša a chváliť a ďakovať Bohu za to, čo On je schopný v moci urobiť.

V praxi potom zistíme, že Boh dopustí v našom živote znovu tie isté okolnosti, ktoré nás do toho času vždy rozhnevali. Keď ich vidíme prichádzať, smieme Bohu ďakovať a chváliť ho, že používa rovnaké prípady, aby v nás spôsobil premenu. Až doteraz sme práve v týchto veciach zlyhávali, teraz v nich môžeme poznať Božiu silu. Slúžia k tomu, aby sme vzrastali vo viere.

Jedna zdravotná sestra písala: „Boli to vždy len maličkosti, ktoré ma dokázali vyvieŕ z miery. Vždy viac som upadala do malomyseľnosti. Prosila som

Boha o pomoc, ale nič sa nestalo. Ráno som brala lieky na povzbudenie, večer na ukludnenie. Ranné včasné vŕtávanie mi bolo mukou. Nakoniec som nebola schopná zvládnuť domáce práce. V nemocnici som sa pod vypätím a bremenom ošetrovateľskej práce priamo rútila. Každý deň to bolo horšie. Už som nezvládla ani malé veci, ktoré pre mňa predtým boli hračkou. Dostala som sa do takej depresie, že som prosila Boha, aby som mohla umrieť. Tu som dostala do rúk knižku – o ďakovaní. Ako by sa mi rozsvietilo nové svetlo nádeje.“

Rozhodla sa, že od tej chvíle bude Pána za všetko chváliť. Urobila si dlhý zoznam vecí, za ktoré ďakovala. Na čelnom mieste boli okolnosti, ktoré tak vyčerpávali jej nervy. A skoro sa dostavili prvé výsledky.

„Až teraz tomu rozumiem, aký zázrak vo mne spôsobil Boh vo svojej milosti od tej chvíle, čo Ježiš prebýva v mojom srdci. Už ma netlačí strach, že nevydržím. Už sa nezlostím, nič ma nevyvedie z miery. Akonáhle ma stretne niečo nepríjemné, jednoducho sa pozriem a poviem: „Ďakujem, Pane!“ A už znie srdcom pieseň chváľ!“

Či už sú to veľké či malé veci, ktoré ťa trápia, jedno je potrebné: Vyznaj svoje nariekanie a reptanie ako hriech a slúb Bohu, že od tejto chvíle chceš už len ďakovať.

Naším vzdávaním vďaky slúžime i ľuďom okolo seba. Keď sa však zlostíme na drobné životné nezdary rovnako ako naši neveriaci známi, môžu si ľahko povedať, že na tom so svojou vierou nie sme o nič lepšie, než oni bez nej. A ak práve v nepríjemnostiach všedných dní neuvidia, že Ježiš urobil všetko nové, ako nám uveria, že potrebujú Ježiša?

Nie to, čo hovoríme, ale to, čo sme a to, čo robíme, pôsobí na našich blížnych. A to nikde inde natoľko, ako práve v obyčajnom

živote. Ako reagujeme na dlhý rad v obchode, na nedorozumenie s predavačom, na nehody, na stretnutie s ľuďmi? Rovnako ako druhí?

Alebo tak, že sa musia ľudia okolo nás zamyslieť a povedať si: „Na tomto človeku je niečo iné. Má niečo, čo mne chýba.“

Záver: Ukázali sme si, ako je nám reptanie vlastné, ako nás vzdaľuje od Boha.

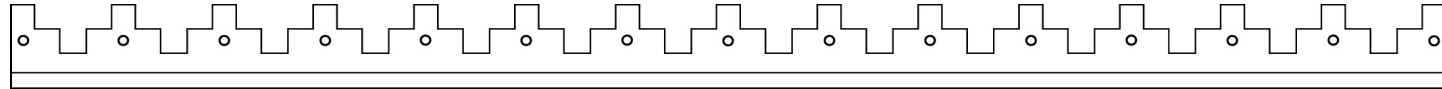
Nik, kto ide cestou púŕte, sa týmto pokuŕeniam nevyhne.

„*CESTA JE ŤAŽKÁ PRE TÝCH, KTORÍ SA NEROZHODLI PRE BOHA. DRAHÉ DETI, ROZHODNITE SA A VERTE, ŽE SA VÁM BOH PONÚKA V PLNOSTI. STE POZVANÍ A JE POTREBNÉ, ABY STE ODPOVEDALI NA VOLANIE OTCA, KTORÝ VÁS POZÝVA SKRZE MŇA. MODLITE SA, LEBO V MODLITBE BUDE MÔČŤ KAŽDÝ Z VÁS DOSIAHNUŤ PLNOSŤ LÁSKY. ŽEHNÁM VÁM A CHCEM VÁM POMÔČŤ, ABY KAŽDÝ Z VÁS BOL POD MOJÍM MATERSKÝM PLÁŠŤOM. ĎAKUJEM VÁM, ŽE STE PRIJALI MOJE POZVANIE.*“

Vaša redakcia

Všetko v pravý čas

Môj starší syn bral drogy a zomrel. Môj druhý syn ho nasledoval a tiež bral drogy. Žil ako bezdomovec na ulici a až bieda a utrpenie takéhoto života ho donútila chodiť do kostola a vrúčne sa modliť o novú šancu k lepšiemu životu. Aj ja som prosila nekonečné Božie Milosrdenstvo, aby mu pomohlo. A stalo sa tak z hodiny na hodinu. Behom hodiny dostal prácu, ubytovanie a peniaze. Tiež má slúbený zadarmo vodičský preukaz a keď sa osvedčí v práci, tak sa má stať spoločníkom firmy s jeho majiteľom. Či to nie

je zázrak? Boh je nekonečne veľkorysý a prevyšuje naše očakávania a naše túžby. Ja som tiež odchádzala zo slabo platenej práce s nevyhovujúcimi podmienkami a než mi skončila výpovedná lehota, Boh mi dal inú prácu, lepšiu, s lepším platom. A môj vedúci je veľmi dobrý človek, takého obetavého človeka som ešte vo svojom živote nestretla. Je láskavý a ochotný pomáhať ľuďom okolo seba kedykoľvek, čo obdivujem a je mi dobrým príkladom. Preto doverujem Ježišovi, že vyrieši všetky naše problémy, aj keď nie hneď, ako by sme častokrát chceli. On vie najlepšie, kedy a čo nám má dať, aby nám to slúžilo k dobru a podporilo nás to na našej ceste k spáse. On je ten najlepší režisér, najlepší učiteľ a vodca nášho života. Nech je pochválené Jeho Sväté Meno až na veky vekov! Amen

Mária

Môj syn

Po roku nášho manželstva sa nám narodil syn. Keď som ho v pôrodnici prvý raz držala v náručí, prišla mi na rozum Panna Mária. Som matkou dieťaťa ako Panna Mária. Panna Mária Matkou Ježiša, nášho Pána, ja matkou svojho syna Františka. Keď som si uvedomila, že som matkou, objal ma nádherný pocit radosť – som matkou nového života. Potom ešte pribudli dve dcéry – Marta a Veronika. Vychovávala som svoje deti, ako som najlepšie vedela. Keď mal syn asi 10 rokov, prišla som trochu neskôr z roboty kvôli porade. Syn ma čakal na dvore. Bol tam sám a hovorí mi: „Nikto nie je doma.“ Pýtam sa

ho: „Marta nie je doma?“ Je doma, odpovedal. „Veronika nie je doma?“ Je doma. „Čo, ocko nie je doma?“ Je doma. „Veď ste všetci doma.“ Ale ty nie si doma. Áno, môžu byť všetci doma, ale keď matka nie je doma, tak nikto nie je doma.

Matka

Matka, ako nebesky to znie. Matka je zdroj lásky, nehy, porozumenia, opory, ochrany, útechy, sily, rady, povzbudenia, pomoci, matka je vždy citlivá, je vždy nablízku svojich milovaných detí.

Keď syn František dospel, pri jednej havárii vyhasol jeho mladý život. Ako na začiatku jeho života ako matka myslela som na Pannu Máriu, tak i pri jeho konci tiež som bola matka, ktorá mu urobila krížik na čelo, keď ležal skrvavený na zemi a odovzdala som ho Božej Matke.

O necelý mesiac po tejto nehode som bola na návšteve v Ružomberku – bolo to na Sedembolestnú Pannu Máriu. Bola som aj na sv. omši. V kázni pán farár hovoril o Sedembolestnej Panne Márii. Spomenul aj tieto slová: „Vy matky, ktoré ste stratili svojich synov, vy veľmi dobre chápete Pannu Máriu.“ Oči sa mi kúpali v slzách a s čerstvou ranou v srdci som si plne uvedomila bolesť Panny Márie nad stratou jej milovaného syna Ježiša, ktorý tak hrozne trpel za nás hriešnych. Vďaka Ti Panna Mária za môjho

syna Františka.

V.K.

Vďaka Ježiš!

V auguste uplynulo 13 rokov od chvíle, keď bolo vytvorené naše modlitbové spoločenstvo. Späťne si spomínam na obavy z toho, či sa mi podarí obsadiť každú hodinu, čiže získať 23 ľudí ochotných zápasíť modlitbou a obetou. Moje obavy boli ale zbytočné, keďže na začiatku som všetko odovzdala do rúk našej nebeskej Mamke. Vďaka nej sme jej mohli už po týždni ďakovať za kompletnú skupinu, ktorá sa odvtedy rozrástla na počet 34. Hodina modlitbovej stráže je hodinou lásky, pretože iba láska sa dokáže obetovať, vytrvalo prosiť a veriť, že bude vypočutá. Mnohé vypočutia nás povzbudzujú a dávajú nové impulzy vytrvať.

Katka, mladé inteligentné dievča s krásnou dušou Božieho dieťaťa pochopila cenu utrpenia. Spolu s ňou ďakujeme Ježišovi, nebeskému lekárovi, že stál pri nej počas operácie a vo svojej добрote vypočul naše prosby, ktoré sme k nemu s dôverou za našu Katku vysielali.

Chcem všetkých povzbudiť k vytrvalej modlitbe. Dnešný svet, naše Slovensko potrebuje ľudí modliacich sa na kolenách. Nech Pán Boh požehnáva naše Slovensko. Sme jeho deti túžiace po jeho láske a ďakujúce za jeho pomoc a ochranu.

Helena

V.K.